

Jubileusz dziewięćdziesiątka

16 maja minęło 90 lat od czasu, gdy w dawnych barakach stacji sanitarnej armii rosyjskiej został utworzony Wojskowy Szpital Sezonowy w Ciechocinku. Przez te lata placówka się zmieniała. Obecnie w budynku „Jubilata” funkcjonuje Kujawsko-Pomorskie Centrum Rehabilitacji i Profilaktyki.

Gen.bryg. Andrzej Wiśniewski wręcza Srebrne Medale „Za zasługi dla obronności kraju”

22. Wojskowy Szpital Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjny w Ciechocinku bardzo uroczysto zaplanował swój jubileusz. Obchody święta rozpoczęła uroczysta Msza Św. odprawiona przez ks. prałata Grzegorza Karolaka, podczas której orkiestra wojskowa z garnizonu toruńskiego wykonała „Bogurodzicę”. Następnie pracownicy zaproszeni goście przeszli ulicami miasta do Teatru Letniego na część oficjalną. Na czele maszerowała kompania honorowa Wojska Polskiego oraz orkiestra garnizonu toruńskiego, która dała krótki koncert. Przechodnie z zachwytem słuchali muzyki, która rzadko rozbrzmiewa w uzdrowisku. Przed wejściem do teatru kompania honorowa powitała gen. brygady dr. nauk med. Andrzeja Wiśniewskiego.

Po oficjalnym powitaniu gości przez dyrektora 22. Wojskowego Szpitala Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjnego Ireneusza Lelwica dr Dariusz Marcinowski przypomniał historię placówki w bardzo ciekawym referacie, który wzbogaciła projekcja multimedialna. Jubileusz był okazją do wręczenia odznaczeń resortowych i dyplomów. Gen. bryg. Andrzej Wiśniewski wręczył Srebrne Medale „Za zasługi dla obronności kraju” w uznaniu za pracę zawodową Krzysztofowi Drużyńskiemu, Henrykowi Jakubowskiemu, Sławomirowi Komosińskiemu, Zbigniewowi Łątkowskiemu, Marii Masierak, Grażynie Stasiak, Januszowi Warachimowi, a Brązowe Medale - Wiesławie Bańce, Ewie Bogdan, Jolancie Cicheckiej, Marianowi Gawineckiemu, Łucji Gotłasz, Ewie Grzesiak, Zofii Jagielskiej, Janinie Komosińskiej, Alinie Krzemieńskiej, Ewie Kwaczyńskiej, Władysławowi Majchrzakowi, Barbarze Szczęsnej i Bożenie Świątkowskiej. Wielu pracowników zostało wyróżnionych statuetkami „Anioł 90-lecia 22. Wojskowego Szpitala Uzdrowiskowo-Rehabilitacyjnego”. Z rąk dyrektora Ireneusza Lelwica otrzymali je: Krystyna Kwaśniewska, Danuta Czapska,

Bożena Ochocińska, Marian Gawinecki, Zofia Wilińska, Ewa Zimna, Wanda Macewicz, Krzysztof Drużyński, Urszula Rybczyńska, Stanisław Feret, Krystyna Kozłowska, a pośmiertnie płk dr n. med. Józef Pasieczny. Zaś pamiątkowymi dyplomami uznania zostali wyróżnieni: Leszek Bania, inż. Henryk Chmielecki, dr n. med. Piotr Kalmus, Dariusz Marcinowski, Marcei Stolarczyk, Waldemar Sójka, Barbara Szczęsna, dr n. med. Jan Wiaderny, Janusz Zimny, Roman Baczyński, Elżbieta Balewska, Bożena Ciuryło, Ryszard Dembkowski, Urszula Gałązka, Romualda Głowacka, Jolanta Gola, Iwona Kacprzak, Ewa Kobusińska, Małgorzata Kołodziejska, Krzysztof Kołomyjec, Elżbieta Kontowicz, Małgorzata Kowalska, Beata Kozłowska, Małgorzata Lelwic, Irena Lipiak, Kazimierz Lipiński, Janusz Milewski, Aldona Nowak- Degórska, Grzegorz Ochociński, Jolanta Ochotna, Andrzej Osiński, Irena Piątkowska, Urszula Serafin, Maria Sójka, Urszula Stodólna, Lilla Szynkowska, Izabela Stolarczyk, Lech Śmigielski, Danuta Urbańska, Ewa Wojtan, Robert Zimny.

Dyrektor Ireneusz Lelwic złożył podziękowania całemu personelowi Szpitala za kontynuowanie tradycji chlubnego dziedzictwa oraz za ofiarny trud w niesieniu pomocy medycznej potrzebującym, za serdeczność i „anielską” opiekę. W swoim wystąpieniu podkreślił też: - Wysoki poziom świadczeń lekarskich i pielęgniarskich oraz dbałość o dobre samopoczucie kuracjuszy i pacjentów Szpitala, przestrzeganie zasad etyki zawodowej, ustawiczne podnoszenie swoich kwalifikacji i pełna poświęceń praca - to tylko niektóre z licznych osiągnięć, jakimi mogą poszczycić się pracownicy naszego Szpitala.

Szczególne podziękowania otrzymał najstarszy pracownik Szpitala - płk w stanie spoczynku prof. Szymon Kubiak oraz wieloletni komendant płk w stanie spo-

Gen. bryg. Andrzej Wiśniewski składa gratulacje dyrektorowi Ireneuszowi Lelwiczowi

czynku dr n. med. Michał Mikłaszewicz. Minutą ciszy uczczono nieżyjących pracowników Szpitala. Życzenia złożyli zaproszeni goście: przewodniczący Rady Miasta Jerzy Sobierajski, burmistrz Leszek Dzierżewicz, rektor Bydgoskiej Szkoły Wyższej prof. Jan Mikołajczak, poseł na Sejm Janusz Zemke, delegacje z 20. Wojskowego Szpitala Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjnego w Krynicy Zdroju i Państwowej Straży Pożarnej w Aleksandrowie Kuj. Uroczystość w teatrze uświetnił koncert Małgorzaty Kulińskiej, solistki Teatru Wielkiego w Łodzi. W Galerii „Pod Dachem Nieba” została otwarta wystawa „90 lat minęło...” Złożeniem kwiatów na grobach uczczono zmarłych: organizatora Wojskowego Szpitala Sezonowego w Ciechocinku por. Władysława Dorendę i komendanta płk. Romana Woszczyńskiego. Po części oficjalnej w parku przy Szpitalu odbyła się impreza plenerowa.

Tekst i fot. Aldona Nocna

Dyrektor Ireneusz Lelwic wręcza pamiątkowe dyplomy uznania pracownikom. Na pierwszym planie inż Henryk Chmielecki i dr n. med. Piotr Kalmus

Podziękowania dla płk. w stanie spoczynku prof. Szymona Kubiaka, wieloletniego komendanta Wojskowego Zespołu Sanatoryjnego

Historia placówki sięga 1919 r., kiedy w barakach dawnej Wojskowej Stacji Sanitarnej zaborczej armii rosyjskiej i częściowo w pomieszczeniach, które wykorzystywała niemiecka wojskowa służba sanitarna w okresie I wojny światowej, został stworzony Wojskowy Szpital Sezonowy w Ciechocinku. Zadanie odbudowania placówki po odzyskaniu niepodległości otrzymał ppor. Władysław Dorenda. W 1920 r. Wojsko Polskie zakupiło budynki „Warszawianki” i „Świtezianki”, zwiększając liczbę łóżek do 290. Wynajmowano też „Pomorzanek” i „Halinę”, dzięki czemu liczba łóżek wzrosła do 400. Po II wojnie światowej, już 1 czerwca 1945 r., oficjalnie otwarto Sanatorium dla Oficerów Wojska Polskiego. W październiku 1956 r. ruszyła budowa nowoczesnego obiektu na parceli o powierzchni 5,37 ha przy zbiegu ulic I Armii Wojska Polskiego (dziś J. Piłsudskiego) i ul. Mickiewicza. Oficjalnego otwarcia nie całkiem ukończonego obiektu dokonał 21 lipca 1960 r. gen. dyw. Wiktor Ziemiński. Sanatorium uruchomiono dopiero w 1961 r., kiedy oddano do użytku wszystkie pomieszczenia i urządzenia. Gmach był bardzo nowoczesny jak na owe czasy. Kuracjusze mieli do dyspozycji pokoje dwu - i jednoosobowe. Szybko ruszyła też budowa Oddziału Balneologii i Fizykoterapii, oddanego do użytku w 1964 r. Wojskowy Zespół Sanatoryjny dysponował nowoczesnym obiektem - wizytówką lecznictwa uzdrawiskowego w Polsce, „Warszawianką”, „Świtezianką” i Oddziałem Dziecięcym na tzw. Kolonii. Powstały pierwsze ośrodki kliniczne. Funkcjonowało kino Warszawianka. Założono piękny park. Dla kadry zawodowej wzniesiono dwa bloki mieszkalne przy ul. Wojska Polskiego. W 1981 r. Wojskowy Zespół sanatoryjny w Ciechocinku został przemianowany na 22. Wojskowy Szpital Uzdrawiskowy. Trzy lata później został uruchomiony pawilon sanatoryjny przy ul. Wojska Polskiego, który nazwano „Jubilatem”. W 1988 r. „Wiarus” został wyłączony z eksploatacji. Do roku 1998 22. Wojskowy Szpital Uzdrawiskowy istniał jako szpital resortowy Ministerstwa Obrony Narodowej, a rok później rozpoczął działalność jako Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej. Obecnie jest to 22. Wojskowy Szpital Uzdrawiskowo-Rehabilitacyjny, w którym funkcjonuje Kujawsko-Pomorskie Centrum Rehabilitacji i Profilaktyki. Zmniejszyła się liczba łóżek po sprzedaży kilku obiektów. Obecnie w budynku przy ul. Wojska Polskiego jest 320 łóżek, wydawane są 82 rodzaje zabiegów - średnio 6 tysięcy dziennie. Z oddanego do użytku kilka lat temu kompleksu basenowego korzystają również mieszkańcy Ciechocinka i okolic.

Aldona Nocna

